

Laia de Ahumada

PARAULES DES DEL SILENCI

[INICI](#) | [SÓC](#) | [ESCRITURA](#) | [FILOLOGIA](#) | [ARTICLES](#) | [CALAIX DE SASTRE](#) | [CENTRE OBERT HEURA](#)
[TERRA FRANCA](#) | [WEB](#) | [ARXIU SONOR](#)

dijous, 29 maig de 2014

ENTRE EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS I LES NOVES ESPIRITUALITATS

Dissabte 24 de maig vaig compartir taula amb Raimon Ribera i Josep Otón, en el marc del [II Fòrum Fragmenta](#). Ja sabíem, perquè ens coneixem de fa temps, que tenim diferents punts de vista en aquest tema, però per això va ser molt enriquidor poder-ho compartir des de les preguntes, els dubtes, i també les intuïcions. Penso que el públic assistent, igual que jo, es va poder endur un munt de reflexions sobre el necessari diàleg [entre](#) religió i espiritualitat.

© Fragmenta editorial

Aquesta va ser la meua aportació:

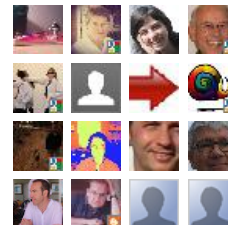
"Amb molt poc temps hem evolucionat molt ràpidament en el tema religiós. A Occident, hem passat, com deia una de les monges entrevistades en el llibre "Monges", de considerar que els protestants eren enemics, a anar de bracet amb les

[SEGUÏX-ME PER CORREU ELECTRÒNIC](#)

[FES-T'EN SEGUIDOR/A](#)

Inscriu-vos en aquest lloc amb Friend Connect de Google

[Membres \(18\)](#) [Més »](#)

Ja en sou membre? [Inicia la sessió](#)

[TRADUEIX](#)

Seleccionen l'idioma ▾

Tecnologia de [Google Traductor](#)

[ARXIU DEL BLOG](#)

▼ 2014 (11)

▼ maig (3)

[ENTRE EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS I LES NOVES ESPIRITU...](#)

[LA CREACIÓ](#)

[PRESENTACIÓ CONCERT DEL LLIBRE-DISC D'ÀNGELA VOLPI...](#)

▶ abril (2)

▶ març (1)

▶ febrer (2)

▶ gener (3)

▶ 2013 (35)

[WEBS/BLOCS QUE M'AGRADEN](#)

altres religions i afirmar l'existència d'un Déu únic.

La imatge de Déu, en [contacte](#) amb les altres religions i d'acord amb els avenços científics i humans, també ha evolucionat: hem passat d'un Déu totpoderós a un Déu misericordiós, que ara ja no està dalt del cel sinó dins nostre; ha passat de ser antropomorf a no tenir forma, de ser un únic creador a ser un procés creatiu infinit, de ser home a ser [dona](#) —o ambdues coses—; hem passat del teisme a l'ateisme, sense ser ateus... de la dualitat a la no-dualitat.

I paral·lelament hem hagut de fer un esforç de creació del llenguatge, de tensionar-lo per expressar el que encara no tenia paraules, d'inventar-ne de noves que definissin els nous processos, de recuperar el sentit de les paraules gastades i mal interpretades.

En definitiva, hem passat de la uniformització de les religions a la multiplicitat de camins, diguem-ne "religiosos".

Definir aquesta espiritualitat no és fàcil. En el nostre món, tot està encara impregnat de religió i qui més qui menys la pren com a referència; en sacralitzar una part del llenguatge laic, se li va prendre, a la resta, la capacitat d'expressar conceptes religiosos. Així, en molts intents de definir l'espiritualitat partim de la religió, que és l'únic marc que teníem fins ara i, la contraposem: per exemple "l'espiritualitat laica", utilitzada per Corbí. La paraula "laica" defineix per contraposició una persona que no és eclesiàstica. D'aquesta manera, amb una paraula religiosa, traiem l'espiritualitat fora de les religions.

Melloni definia l'"espiritualitat" com el vi que omple la copa de les religions. En definir-la així, parteix igualment de la religió i podem entendre que hi ha una única espiritualitat que és la que actualment vessa fora de les religions, però que parteix d'ella.

També del títol d'avui podem dir alguna cosa: "noves espiritualitats". Podem pensar dues coses: que anem tan ràpid que ja n'hi ha de velles (i de noves espiritualitats); o que les velles, en la línia del que dèiem abans, són les que pertanyen a la religió i les noves les que vessen de la copa.

Així definim quelcom nou en base al que ja existia abans: com ara la nomenclatura de l'Antic i el Nou Testament, i tantes altres que trobaríem.

Penso que per conèixer i entendre l'espiritualitat hem de ser capaços de bastir ponts de coneixement entre les tradicions religioses i l'espiritualitat — tal com es fa en el diàleg interreligiós—, partint de la base que ja té una entitat pròpia, i no contraposar, tal com estem acostumats, el que podríem anomenar l'ortodòxia de les religions a l'heterodòxia de les espiritualitats. S'ha de crear un nou llenguatge capaç d'explicar sense definir ni etiquetar, sense negar ni contraposar. I ja s'està fent:

Agustí Pàniker parla de l'"espiritualitat secular" que ens fa pensar en una paradoxa, ja que "secular" significa mundà, i es defineix en contraposició a espiritual, però per a ell no té aquest sentit sinó que es refereix a l'espiritualitat del quotidià. I aquí ja estem creant llenguatge.

Laia Montserrat, psicòloga i escriptora, l'anomena: "espiritualitat natural" referint-se al potencial espiritual que tenim de forma natural.

- [AELC](#)
- [Ai l'as. Grup d'Animació](#)
- [Alveolus. Lluitem contra la pedrera](#)
- [Blanca Martí. Il·lustració científica i infantil](#)
- [Castell Interior](#)
- [Centre Obert Heura](#)
- [Eblamanuscripta](#)
- [Fragmenta Editorial](#)
- [Lidia Pujol](#)
- [Melancholia de Pep Valsalobre](#)
- [Notes \(im\)pertinents d'Ignasi Moreta](#)
- [Terra Franca](#)
- [Vademècum de Maria Toldrà.com/](#)

Etiquetes

Àngela Volpini (2) "Con cartones por la calle" (1) "Em dic Pep i visc al carrer" (1) Albert Om (1) Centre Obert Heura (1) Cristian@s por el socialismo (1) Diálogos con Dios de fondo (1) Enrique Richart (1) Espiritualitat (1) Fundació Casa Dalmases (1) II Fòrum Fragmenta (1) Iter Luminis (1) La cualidad humana (1) Lidia Pujol (1) Mariam Matrem (1) Retom a la terra (1) Teresa Forcades (1) Terra Franca (1) Una nueva imagen de Dios y... (1) certeza (1) compasión (1) vida (1)

De definicions en trobaríem unes quantes, potser aquesta diversitat caracteritza l'espiritualitat: hi ha tants camins com persones.

Però tornem al que dèiem abans: no som capaços d'acollir, sense comparar amb els paràmetres religiosos existents.

Si ara dic que l'espiritualitat rau en una experiència que no té paraules, algú em dirà que no estem tan lluny de la religió, **però sí**, perquè l'espiritualitat no vol ser etiquetada.

Sí ara dic que té una litúrgia i unes formes, però que són les pròpies, practicades en solitari o en grup; algú em dirà que no estem tan lluny de la religió, **però sí**, perquè no volen ser segrestades, sinó lliures i canviants.

Si ara dic que l'espiritualitat conforma la vida de les persones espirituals; algú em dirà que no estan tan lluny de la religió si pensem en la definició de Tillich: "La religió ateny incondicionalment", **però sí**, perquè ells i elles declaren no pertànyer a cap religió. I no són únicament persones rebotades de la institució religiosa, de les creences o les pràctiques religioses, sinó també persones que no vénen de cap tradició o que mai s'han plantejat de formar-ne part.

I així no acabariem mai més, definint i buscant similituds, punts d'encontre que ens ajudin a entendre que està passant, tomant a llera un riu que pensem ha sortit de mare. Jo penso que n'ha sortit i, després de tants segles d'escapçar espiritualitats, de tancar-les en cledes, potser ja era hora que emergissin, i benvinguda sigui aquesta espiritualitat espontània fora de la religió, on "cada cual es camino de si mismo" (X.Melloni).

©Fragmenta editorial

Publicat per Unknow n a 9:07

 Recomanar-ho a Google

Etiquetes de comentaris: [Espiritualitat](#) [II Fòrum Fragmenta](#)

1 comentari:

Teresa Costa-Gramunt 31 maig de 2014 11:19

Un plaer poder llegir la teva intervenció en aquest diàleg. La vida espiritual, que és una, és també àmplia i plural...

[Respon](#)

Escriu el teu comentari...

Comenta com a: Compte de Go ▼

Publica

Previsualitza

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

Plantilla Simple. Tecnologia de [Blogger](#).

Ads by [OnlineBrowserAdvertising](#)

[Ad Options](#)